

Паниум — Число седемнадесет

Предметът и видението: двете линии на пророчеството в Даниил и разпечатването на Откровение

Jeff Pippenger

2026-02-22

На 18 юли 2020 г. настъпи първото разочарование в движението на сто четиридесет и четирите хиляди. То настъпи в рамките на „скритата история“ на четиридесети стих от Данаил единадесета глава. Разочарованието настъпи доста навътре в тази „скрита история“ — история, която започна с разпадането на Съветския съюз през 1989 г. Четиридесет и първи стих представлява неделния закон в Съединените щати, който е представен също и в шестнадесети стих на същата глава. „Разпечатването“ на истините, които съставляват „скритата история“ на четиридесети стих през 2023 г., е представено от Данаил в дванадесета глава. Десета до дванадесета глава са едно и също видение, и видението започва с установяването, че Данаил представлява „мъдрите“, които разбират както вътрешните, така и външните вести на пророчеството, които там са представени като „нещото“ и „видението“.

В третата година на Кир, персийския цар, бе открито нещо на Даниил, чието име бе наречено Валтасар; и това нещо беше истинно, но определеното време беше дълго; и той разбра това нещо и имаше разбиране за видението. Даниил 10:1.

Две видения

„Нещото“ и „видението“ представляват вътрешното и външното видение на пророчеството, а Даниил представлява народ, който разбира и двете, защото и „нещото“, и „видението“ бяха „разкрити“ на Даниил в десета глава. В главата, на двадесет и втория ден, видението за Христос в светилището беше „разкрито“ на Даниил. Еврейската дума, преведена като „нещо“, е преведена като „дело“ в девета глава и там също е представена във връзка с „видението“.

В началото на твоите молби излезе повеление, и аз дойдох да ти го известя; защото си много възлюбен. И тъй, разбери думата и вникни във видението. Даниил 9:23.

Думата „нещо“ в десета глава е същата дума, преведена като „дело“ в двадесет и трети стих на девета глава. В последното видение на Данаил, обхващащо глави десета до дванадесета, „нещото“ от единадесета глава или „делото“ от десета глава и двете са свързани с „видението“. „Видението“ е еврейската дума „ma'ah“ и означава „явление“. Данаил посочва две „видения“ в своята книга, макар едното от тези две „видения“ да е представено веднъж в женски род, а после отново в мъжки род. В първи стих на десета глава Данаил представя онези, които разбират „видението“ на явлението, а също и „делото“ или „нещото“. В осма глава Данаил посочва две „видения“, свързани едно с друго. В английския език думата vision се среща осем пъти в тази глава, и едната от еврейските думи, преведени като

„видение“, е „mareh“, а другата е „chazon“. Mareh означава „явление“, а chazon означава „сън, откровение или прорицание“. Контекстът на осма глава установява, че когато думата „mareh“ е преведена като „видение“, тя представя „явяването на Христос“.

Като пример, това е „mareh“, или „видението на явяването“, в Даниил 8:14, което означава, че на 22 октомври 1844 г. Христос внезапно ще се яви в храма в изпълнение на Вестителя на завета от Малахия, трета глава, за което Сестра Уайт каза, че се е изпълнило на 22 октомври 1844 г. Когато Сестра Уайт определя, че ангелът от Откровение десета глава, Който слезе и постави единия Си крак на земята, а другия — на морето, е бил „не по-малко лице от Исус Христос“, тя посочва ориентир в пророчеството, където Христос се явява. Това е едно от многото Му явявания. Според Юда Той се яви при възкресението на Моисей. Там Той се яви като Михаил архангелът, но въпреки това това беше пророческо явяване. Видението mareh в осма глава се превежда също и като „явяване“, в съгласие с неговото значение.

И стана така, когато аз, именно аз Даниил, видях видението и потърсих значението му, ето, пред мен застана като образ на човек. Даниил 8:15.

Контекстът тук показва, че ангелът Гавриил е бил този, който е имал „вид на мъж“, а думата „вид“ е *mareh* — видението за явяването на Христос; защото, както Христос е представен чрез Михаил архангела и чрез мощния ангел от Откровение десета глава, така Христос пророчески е взаимозаменяем със символиката на ангели и дори на хора. Било то Гавриил в стиха, или Христос в Откровение десета глава, или като Михаил архангела — всеки от тях представлява една вест; и поради тази причина сестра Уайт сравнява ангелите в Откровението както с вестта, която те представляват, така и с хората, които прогласяват вестта, представена от ангелите. Тази истина е толкова важна, че още в първите три стиха на първата глава на Откровение — трите стиха, които възвестяват разпечатването на Откровението на Исус Христос, непосредствено преди да приключи изпитателното време, защото „времето е близо“ — процесът на предаване от Бога към човека е изрично обозначен като вест от Отца, която е дадена на Сина, Който след това дава вестта на ангел, който пък я отнася на човек, а той от своя страна я изпраща до църквите. Всяка стъпка от този процес на предаване е свята и свещена, и тази осветена святост е представена при пророческите ориентири, където Христос се явява като Самия Себе Си, или чрез ангел, човек или вест. Когато Той непосредствено свързва Себе Си с даден ориентир, това е *mareh*, „видението на явяването“.

Откровението на Исуса Христа, което Бог Му даде, за да покаже на Своите слуги онова, което има скоро да стане; и Той го изпрати и извести чрез Своя ангел на Своя слуга Иоан; който засвидетелства Божието слово и свидетелството на Исуса Христа, и всичко, що видя. Блажен е оня, който чете, и ония, които слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него; защото времето е близо. ... И ми казва: Не запечатвай думите на пророчеството на тая книга; защото времето е близо. Който върши неправда, нека върши неправда още; и който е нечист, нека бъде нечист още; и който е праведен, нека бъде праведен още; и който е свят, нека бъде свят още. Откровение 1:1–3; 22:10, 11.

В осма глава „chazon“ е другата еврейска дума, която се превежда като „видение“. По отношение на „явяването“ видението „marah“ посочва ориентир, а видението „chazon“ посочва пророчески период. Съществува божествена симетрия в двете думи, преведени като „видение“ в осма глава, в смисъл че еврейската дума „mareh“ е употребена от Даниил и в нейната женска форма „marah“. Относно chazon, Даниил го представя по два начина, но не чрез противопоставяне между мъжки и женски род, а чрез две думи, които обозначават едно и също значение, но като правят това, го разширяват експоненциално.

„Chazon“ означава видението, или оракула, или пророчеството, а думата, която на английски се превежда или като „matter“, или като „thing“, е еврейската дума „dabar“, която означава „словото“. Когато се разбере, че видението „chazon“ е представено у Даниил и чрез думата „dabar“, тогава заедно те представят пророческите послания на Божието Слово. Даниил винаги противопоставя „dabar“ или „chazon“ на „mareh“. Когато се разглежда на пророческото равнище, „пророческите послания на Божието Слово“, както са представени от „dabar“ и „chazon“, когато бъдат съединени с видението „marah“ за явяването на Христос, тогава вие имате свещените ориентири на пророческата история на Божието Слово. А ако прибавите „marah“, женския род на думата „mareh“, към редицата от значения на видението в Даниил, вие имате огледалното видение на оправданието чрез вяра.

В последното видение на Даниил, представено в последните три глави на неговата книга, Даниил представя народ в последните дни, който разбира „пророческите видения“ на „Божието Слово“ и свещеността на святите ориентири, съставляващи реформаторското движение на сто четиридесет и четирите хиляди; защото те са онези, които следват Агнеца, където и да отива Той, в Неговото свято пророческо Слово. Докато следват Агнеца, Той ги води към огледалното видение от Даниил 10:7, където или бягат, за да се укрият под заблуда, където са погребани за вечността, или се смиряват в пръстта, биват оправдани и овластени да дадат пророческата вест на последните дни.

Гавриил заповядва на Даниил да „разбере“ както „нещото“, така и „видението“. Еврейската дума, преведена като „разбере“, означава „да направи мислено разграничение“. На Даниил, който представя вас и мен, скъпи читателю, бе заповядано да разбере разликата и разграничението между „нещото“ и „видението“. Видението chazon представя външната линия на пророческата история, а видението mareh представя явяването на Христос. „Нещото“ и „предметът“ е еврейската дума „dabar“, която означава словото. Исус е „dabar“, защото Той е Словото. „Нещото“ и „предметът“, като и двете са „dabar“, са представени във връзка с видението за явяването.

Дабар, който е предметът и самото нещо, е също и хазон-видението от осма глава и представлява видението на пророческата история. Всяко от тези представяния (хазон, дабар, предмет и нещо) обозначава външната линия на пророчеството, а маре и неговият женски израз мара обозначават вътрешната линия на пророчеството. Божият народ в последните дни, представен в първи стих на Даниил десета глава, разбира както вътрешната, така и външната линия на пророческата история. В книгата Откровение вътрешната линия е представена чрез седем църкви, а външната линия е представена чрез седем печата.

Когато Даниил видя видението за Христос след двадесет и еднодневен пост, той видя женския израз на видението *mareh*. *Mareh* е „вид“, и когато Даниил видя Христос, той видя видението „*marah*“; и макар *mareh* да означава вид, женската форма на същата дума означава „огледало“. Сестра Уайт ни уведомява, че видението, което Даниил видя, беше видението, което Йоан видя, а Йоан видя това видение, когато Христос беше в небесното светилище.

„По времето на посещението на Гавриил пророк Даниил не беше в състояние да приеме по-нататъшно наставление; но няколко години по-късно, желайки да узнае повече за въпроси, които още не бяха напълно обяснени, той отново се посвети на това да търси светлина и мъдрост от Бога. „В ония дни аз, Даниил, тъгувах три пълни седмици. Не ядох вкусен хляб, нито месо, нито вино влезе в устата ми, нито се помазах изобщо.... Тогава подигнах очите си и погледнах, и ето, един мъж, облечен в лен, чиито чресла бяха препасани с чисто злато от Уфаз. Тялото му беше и като хрисолит, и лицето му — като вид на светкавица, и очите му — като огнени светилища, и мишците му и нозете му — по цвят като лъскава мед, и гласът на думите му — като глас на множество.“

„Не кой да е, а самият Божий Син се яви на Даниил. Това описание е подобно на онова, дадено от Йоан, когато Христос му бе открит на остров Патмос. Нашият Господ сега идва с друг небесен вестител, за да научи Даниил какво ще стане в последните дни. Това знание бе дадено на Даниил и записано чрез вдъхновение за нас, върху които са дошли последните времена на света.

„Великите истини, разкрити от Изкупителя на света, са за онези, които търсят истината като скрити съкровища. Даниил беше възрастен човек. Животът му бе преминал сред очарованията на един езически двор, умът му бе обременен с делата на една велика империя; но той се отвръща от всичко това, за да смири душата си пред Бога и да търси познание за намеренията на Всевишния. И в отговор на неговите молби светлина от небесните дворове бе предадена за онези, които щяха да живеят в последните дни. С каква ревност, прочее, трябва да търсим Бога, за да отвори нашия разум да разбира истините, донесени ни от Небето.“ *Review and Herald*, 8 февруари 1881 г.

144 000-те

Даниил разбира „нещото“ и „видението“ и е назован Даниил, а също и Валтасасар. Промяната на името в пророчеството представлява заветно взаимоотношение, така че Даниил представлява последния заветен народ, който е сто четиридесет и четирите хиляди, изпитвани чрез видението за Христос в храма. Това изпитание предизвиква отделяне на две категории поклонници.

И аз, Даниил, сам видях видението; защото мъжете, които бяха с мене, не видяха видението; но голям трепет ги обзе, така че побягнаха да се скрият. Даниил 10:7.

Даниил непосредствено посочва второто и храмовото изпитание, свързано с Божия народ от последните дни; изпитание, основано върху виждането на Христос в небесното светилище. Видението в седми стих е женският род на видението *mareh*, представено като видението

marah. Ако откликнете на храмовото видение за Христос така, както е представено в отклика на Даниил, пророческото „нещо“ и пророческото „видение“ ще ви бъдат „разкрити“.

Ако се отнесете към същото това храмово видение за Христос, като побегнете, за да се скриете, влизате във вечна тъмнина. Храмовият изпит, който е вторият изпит от трите стъпки на вечното евангелие, е предшестван от първия и основополагащ изпит. Изпитният въпрос относно основите е представен в четиринадесети стих на Даниил единадесета глава, където Рим е представен като „грабителите на твоя народ“, които установяват „видението“.

Времето е близо

Три и половина дни след разочарованието от 18 юли 2020 г., на 31 декември 2023 г. започна да се разпечатва откровението на Исус Христос, защото „времето беше наближило“.

Блажен е онзи, който чете, и онези, които слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него; защото времето е близо. ... И ми каза: Не запечатвай думите на пророчеството на тази книга; защото времето е близо. Откровение 1:3; 22:10.

„Времето“, което обозначава разпечатването на Откровението на Исус Христос, е посочено в началото на книгата Откровение, а в края на книгата същото това провъзгласяване прибавя към алфа-изявлението и омега-изявление.

Откровението на Исус Христос се разпечатва тъкмо преди края на благодатното време. На двадесет и втория ден, след пост от двадесет и един дни, „нещото“, което е също и „делото“, което е също и дабар, или Словото, което е също и видението хазон за външната пророческа история, бе разкрито на Даниил, когато той преживя огледалното видение, мара, на небесния Първосвещеник в Пресвятото място.

Даниил представлява онези, които имат опитността на огледалното видение и които също така разбират пророческите явявания на Христос, както и външната история, представена чрез видението chazon. Видението marah представя Христос като пророчески ориентир, а женският род на същата дума представя опитността, породена чрез съзерцаване на Божията слава, както е представено от Даниил, Йоан, Исаия, Сестра Уайт и други пророци.

На това ниво външното видение chazon представлява основния изпит, а видението marah за явяванията на Христос в пророческата последователност на събитията е храмовият изпит. Явил ли се е Христос в Пресветото място вътре във вашето собствено Пресвето място? Там Божественото се съединява с човешкото. Това е изпитът, който трябва да бъде издържан, преди благодатното време да приключи при лакмусовия изпит. Лакмусовият изпит, който изявява характера, е видението marah на огледалото.

На 31 декември 2023 г. започна външният изпит на основата върху „разбойниците от твоя народ“ в четиринадесети стих, а когато настоящият папа бе интронизиран на 8 май 2025 г., „видението“ на четиринадесети стих се утвърди. Изпитът на основата премина към изпита на храма. От 9 май 2025 г. изпитът на храма е в ход. Възкресението на двамата свидетели на

31 декември 2023 г. бе представено в единадесети стих на единадесета глава от Откровение, а възкресението, което започна на тази дата, настъпи в рамките на периода на войната в Украйна, започнала през 2014 г. и ескалирала през 2022 г. Външните и вътрешните линии на пророчеството се съединиха в тази история. На 31 декември 2023 г. делото по полагането на основа беше в ход — дело, предобразено от историята от 1798 до 1840 г., а също и от 1840 до 1844 г., и също от 19 април 1844 г. до 22 октомври 1844 г.

Единадесета глава на Даниил, единадесети стих, се прояви в историята като външната линия на пророчеството и се свърза със самата история, която е вътрешната линия на единадесета глава на Откровение. През 2014 г. започна Украинската война, предобразена от битката при Рафа в 217 г. пр. Хр. През 2015 г. четвъртият и далеч по-богат цар от втория стих на единадесета глава на Даниил се издигна и обяви намерението си да се кандидатира за длъжността президент. Това обявление разгневи глобалистите с мислене на змей, представени като царството на Гърция.

Откровение, единадесета глава, единадесети стих, посочи 31 декември 2023 г. като момента, в който двамата свидетели бяха възкресени. Периодът от 18 юли 2020 г. до 31 декември 2023 г. тогава бе разбран като пророческа „пустиня“. В края на „периода на пустинята“ един глас започна да вика през юли 2023 г., а след това, точно хиляда двеста и шестдесет дни след несбъднатото предсказание за Нешвил, на 18 юли 2020 г., Лъвът от Юдовото племе започна да разпечатва Своето пророческо Слово. Разпечатването на Божието пророческо Слово винаги поражда тристепенен процес на изпитание, както е изложено в Даниил 12.

Мнозина ще се очистят, ще се избелят и ще бъдат изпитани; а нечестивите ще вършат нечестие; и никой от нечестивите няма да разбере; но разумните ще разберат. Даниил 12:10.

В Откровение деветнадесета глава невястата приготвя себе си и след това ѝ се дава бяла дреха. Тези бели дрехи представляват, че невястата е готова, и това става в Откровение деветнадесета глава, когато небесните прозорци се отварят. Преди невястата да бъде облечена в бяло чрез дрехата на Христовата праведност, тя първо бива очистена.

На 31 декември 2023 г. започна изпитването на основите, за да се очистят онези, които желаят да бъдат чисти. Това очистване се извършва чрез увеличаване на познанието, защото тогава Лъвът от Юдовото племе започна да разпечатва последното откровение за Самия Себе Си. Това откровение включва и това, че Той е единствената основа, която може да бъде положена. Да се отхвърли основополагащата истина, която установява, че Рим е „разбойниците от твоя народ“, означава да се отхвърли единствената основа, която може да бъде положена.

На 31 декември 2023 г. започна процес на изпитване, който незабавно произведе разделение на две категории. Лъвът от Юдовото племе сега разпечата, че историческото изпълнение на четиринадесети стих е било на 8 май 2025 г., и като стори това, Той потвърди определянето на Милър за Рим като символа, който установява външното видение на пророчеството. Когато Тръмп се завърна през 2024 г., той изпълни тринадесети стих от Даниил 11, а след

това, в следващия стих, отбелязваме 2025 г. с избирането на папа Лъв. И Тръмп, и неговият антихристов двойник бяха въведени в длъжност през 2025 г.

Датите, които разпознаваме в това движение, по същество са осветен поглед назад. Определяме времето на края като 1989 г., след което формализирането на вестта беше през 1996 г. На 11 септември формализираната вест беше овластена. При представянето на Таблиците на Авакум през 2012 г., завършило през януари 2013 г., бяха положени основите.

На 18 юли 2020 г. настъпи първото разочарование, после през юли 2023 г. един глас започна да вика в пустинята, а на 31 декември 2023 г. започна разпечатването на Откровението на Исус Христос и започна първото външно основополагащо изпитание.

На 8 май 2025 г. започна второто вътрешно изпитване на храма. Третото решаващо изпитване е вече непосредствено пред нас. Там ще стане явно дали душата притежава маслото на вестта, представено чрез първото, външно изпитване, и съпътстващото масло на второто, вътрешно изпитване. Изпитването представя външното, последвано от вътрешното, последвано от опитността.

Вътрешната пророческа линия се състои от предишните ориентири, които току-що посочих. Всеки от тези ориентири се съотнася към идентични ориентири от милеритската история. 1798 като време на края съответства на 1989, също време на края. Там Лъвът от Юдовото племе разпечата Своето Слово, защото Той е Словото. Когато адвентизмът изпълни ролята на непокорния пророк при основополагащото отстъпление на Еровоам, като се върна да яде с лъжливия пророк от Ветил, те се върнаха към доводите на падналия протестантизъм, които бяха използвани против определянето от Уилям Милър на седемте времена. Поради тази причина те не разбират напълно, ако изобщо разбират, защо 1863 е последният ориентир за алфа-движението на първия и втория ангел.

Поради тази причина за тях не означава нищо, че това са 126 години — символ на 1 260, символ на „пустиня“, простираща се през историята от 1863 до времето на края през 1989. В края на четиридесет години Исус Навин въведе движението в Обетованата земя. През 1989 Господ започна делото на извеждането на Своето омега движение от „пустинята“ на периода от 1863 до 1989, така както бе извел алфа движението от „пустинята“ на периода от 538 до 1798.

През 1989 г. видението за реката Хидекел, представляващо последните три глави на Даниил, бе разпечатано, точно както видението за реката Улай, представляващо 7-а, 8-а и 9-а глава на Даниил, бе разпечатано през 1798 г. Двеста и двадесет години след публикуването на Библията на крал Джеймс, Уилям Милър за пръв път публикува своята вест, основана върху видението за Улай, като по този начин официално я утвърди през 1831 г.; така и вестта за Хидекел бе публикувана за пръв път през 1996 г., двеста и двадесет години след 1776 г., рождената година на славната земя на Съединените щати.

Формулирането на вестта от Милър двеста и двадесет години след превода „Кинг Джеймс“ определя Уилям Милър като първия свещен вестител, който използва пророчествата на

Библията — както от Стария, така и от Новия завет — за да предизвика съживление и реформация. Библията е Божествена и, свързвайки се с човешкото двеста и двадесет години по-късно, произведе вестта на Улай.

Исус е Алфа и Омега, и Той е Божието Слово; следователно публикуването на Библията във версията на King James през 1611 г. поставя Исус както при 1611, така и при 1831. Христос се явява във времето на края като Лъвът от Юдовото племе, а когато вестта се формализира, Той е Алфа и Омега и Словото. Отношението на Милър към началото се разпознава в това, че и началото, и края подчертават публикуването на вестта. Периодът от 1776 до 1996 носи същите характеристики, макар и различни.

Вестта на Хидекел е вестта за неделния закон в Съединените щати, както е изложена в четиридесет и първи стих на Даниил единадесета глава. 1776 година и публикуването на Декларацията за независимост представляват началната точка на периода от двеста и двадесет години, който завърши с публикуването на Time of the End, озаглавено по провидение, а не умишлено. През същата година, 1996, ни бе дадена служебна корпорация с името Future for America. Вестта за славната земя, тоест Съединените щати, бе формализирана с пряка връзка между началото и края на пророчеството. Всяка главна пътеводна отметка от милеритската история бе повторена под направляващия образец на притчата за десетте девици. И двата периода от по двеста и двадесет години притежават начало и край, отбелязани чрез публикация.

Вестта и методологията на Милър бяха потвърдени и овластени чрез едно изпълнение на исляма като второто горко. Това, което Господ употреби, за да овласти вестта, бе принципът на Милър „ден за година“, както и принципът, който овласти вестта и методологията на 11 септември, когато слизането на ангела от Откровение осемнадесета повтори слизането, което Той бе извършил на 11 август 1840 г., както е представено в десета глава на Откровение. Тези два ангела представляват пророческа поява на Христос като ангел. Принципът, който е толкова основополагащ за движението на 11 септември, колкото принципът „ден за година“ беше за движението от 11 август 1840 г., е, че милеритската история се повтаря в историята на сто четиридесет и четирите хиляди.

Когато в историята на омега и на третия ангел настъпи изпълнение на пророчество за исляма, свързано с третото горко, което се съгласуваше с изпълнението на пророчество за исляма, свързано с първото и второто горко, настъпило в историята на алфа — на първия и втория ангел, — тогава принципът, че милеритската история се повтаря в историята на сто четиридесет и четирите хиляди, бе потвърден също тъй убедително, както в дните на Милър бе потвърден принципът ден за година във връзка с първото и второто горко от Откровение 9. Някои, които може да познават времевото пророчество за триста деветдесет и една години и петнадесет дни, изложено в Откровение 9:15, може да пропуснат предишната ми мисъл. Нека обясня.

Първото и второто горко се съотнасят към историята на първия и втория ангел, а историята на третото горко се съотнася към историята на третия ангел. Тук същественото е, че

началната точка за триста деветдесет и една години и петнадесет дни, изложени в историята на второто горко, се намира в историята на първото горко. В историята на първото горко от Откровение 9 има пророчество за сто и петдесет години, и в деня, когато този пророчески период завършва, започва пророчеството за триста деветдесет и една години и петнадесет дни. Двете пророчества пряко свързват първото и второто горко; следователно, когато бе предсказано пророчество за исляма, основано на принципа ден за година, това пророчество беше пророчество за първото и второто горко на исляма, което беше вестта, потвърдила методологията и посланието на Милър в историята на първия и втория ангел.

Когато тази история завърши на 22 октомври 1844 г., седмата тръба започна да звучи; и седмата тръба е както третото горко, така и тайната на благочестието, което е Христос във вас, надеждата на славата. Тази тръба е външна предупредителна вест и вътрешна предупредителна вест. Поради тази причина пророчеството за 2 520 години е свързано със седмогодишната почивка на земята, която включва юбилея. На 22 октомври 1844 г. седмата тръба започна да звучи в изпълнение на пророчествата за 2 520-те и 2 300-те години.

Но в дните на гласа на седмия ангел, когато започне да затръбвява, тайната Божия ще се завърши, както е благовестил на Своите слуги пророците. Откровение 10:7.

22 октомври 1844 г. беше Денят на умилоствението, а юбилейната тръба трябваше да прозвучи в Деня на умилоствението. Оттогава насам ние живеем в историята на третия ангел, а също и на третото горко, което е седмата тръба. На 11 август 1840 г. могъщият ангел от Откровение 10 слезе, за да освети земята със славата си, както направи ангелът от Откровение 18 на 9/11.

През 2012 г. и до януари 2013 г. бе създадена поредицата, озаглавена „Таблиците на Авакум“, и бе приведена в съответствие с публикуването на пионерската карта от 1843 г. през май 1842 г. Тогава бяха положени основите на движението, било то алфа-движението на първия и втория ангел, или движението на третия ангел — двете таблици на Авакум бяха вплетени в историята и вестта. Неуспешното предсказание от 18 юли 2020 г. бе паралел на 19 април 1844 г., и времето на забавянето в притчата вече бе в ход.

Пустиня от 1 260 дни приключи с разпечатването на 31 декември 2023 г. Добре е да се помни, че Христос два пъти очисти Своя храм от неговото светотатствено оскверняване, както го нарича сестра Уайт. Той стори това в началото и в края на Своего служение, превръщайки тези две очиствания в очистване алфа и омега.

Сестра Уайт ясно съотнася първото очистване на храма с 9/11 и с първия глас, който тя отъждествява с първите три стиха на Откровение осемнадесета глава. След това тя определя „другия глас“ от четвърти стих като второто очистване на храма, а също и като неделния закон. 19 април 1844 г. беше първото очистване на храма за милеритите, а 22 октомври 1844 г. беше второто. През четиридесет и шестте години от 1798 до 1844 милеритският храм бе издигнат, и един фрактал на издигането на милеритския храм се открива в историята на двете разочарования, които и двете представляват очиствания на храма. Тази история е за храма.

От 18 юли 2020 г. до 31 декември 2023 г. девиците спяха през времето на забавянето. Когато се събудят, те се събуждат за своята отговорност да положат основата и да издигнат храма. Оттогава Христос, като Лъва от Юдовото племе, разпечатва пророческа светлина, а пророческата светлина, която бива разпечатана, винаги поражда тристепенен процес на изпитване, който завършва при лакмусовото изпитание, където характерът се проявява, но никога не се развива. При лакмусовото изпитание верните девици ще получат изливане на Светия Дух, което надминава всяко проявление на Божията сила сред Божия народ, записано някога. Ще има увеличение на светлината, каквото никога не е било засвидетелствано. Като се има предвид това, ще представя още една историческа линия, която поддържа паралела между милеритската история и историята на сто четиридесет и четирите хиляди.

А ти, о, Данииле, затвори думите и запечатай книгата до времето на края; мнозина ще тичат насам-натам и знанието ще се умножи. И той каза: Иди си по пътя, Данииле; защото думите са затворени и запечатани до времето на края. Мнозина ще се очистят, ще станат бели и ще бъдат изпитани; а нечестивите ще вършат нечестие; и никой от нечестивите няма да разбере; но разумните ще разберат. Даниил 12:4, 9, 10.

Ще продължим с тези неща в следващата статия.

Сингулярност

Илън Мъск заяви на 21 февруари 2026 г., че „сега сме в „сингулярност““.

Технологична сингулярност

Технологичната сингулярност (често наричана просто „сингулярността“) е хипотетичен бъдещ момент във времето, когато технологичният прогрес — движен преди всичко от изкуствения интелект — става толкова бърз и мощен, че се ускорява отвъд човешкия контрол и разбиране, като води до непредвидими и дълбоки преобразования в човешката цивилизация. Основната идея е за експлозия на интелигентността: щом създадем система с ИИ, която е по-умна от най-умните хора (често наричана Изкуствена свръхинтелигентност, или ASI), тази система може да се препроектира и усъвършенства по-бързо, отколкото който и да е човешки екип би могъл. Това създава рекурсивен цикъл на самоусъвършенстване, при който способностите се удвояват отново и отново в изключително кратки времеви интервали (дни -> часове -> минути), правейки по-нататъшните развития взривообразни и невъзможни за „хората отпреди сингулярността“ да предвиждат или направляват по смислен начин. Терминът „сингулярност“ е зает от физиката и математиката, където при „черна дупка“ сингулярността е точката, в която гравитацията става безкрайна и нашите настоящи физични закони престават да действат — не можем да видим или да предскажем какво се случва отвъд хоризонта на събитията.

По подобен начин технологичната сингулярност се разглежда като „хоризонт на събитията“ в историята: можем да предвиждаме тенденциите до този момент, но отвъд него бъдещето става непрозрачно за неусъвършенствания човешки ум.

Кратка история и основни мислители

1950-те години — Ранни семена се появяват в труда на математика Джон фон Нойман (който говореше за ускоряваща се технологична промяна) и математика/криптолога И. Дж. Гуд (който през 1965 г. описа „експлозия на интелигентността“, след като машините започнат да проектират по-добри машини).

1993 — Компютърният учен и автор на научна фантастика Върнър Виндж популяризира съвременната концепция в есето си „Наближаващата технологична сингулярност“. Той предсказва, че някъде между 2005 и 2030 г. ще създадем свръхчовешки интелект, след което „човешката ера“ ще приключи (в смисъл, че хората без външна помощ вече няма да бъдат доминиращият интелект).

2005—Изобретателят/футурист Рей Кърцуайл довежда идеята до вниманието на широката общественост с книгата си „Сингулярността е близо“. Той твърди, че сингулярността настъпва около 2045 г., задвижвана от експоненциалния растеж на изчислителната мощност (в съответствие с неговия Закон за ускоряващите се възвръщаемости), нанотехнологиите, биотехнологиите и интерфейсите мозък–компютър. Той последователно е поддържал тази времева рамка, като неотдавна отново потвърди AGI през 2029 г. и сингулярност около 2045 г.

Прогнози за хронологичната линия (към началото на 2026 г.)

Прогнозите осезаемо се състиха през последните няколко години поради извънредно бързия напредък в големите езикови модели, системите за разсъждение и законите на мащабирането: Най-агресивните / краткосрочни виждания (2026–2027): Някои видни лидери в областта на ИИ (напр. Дарио Амодеи от Anthropic, Илон Мъск) публично заявиха, че свръхинтелигентност или нещо, което функционално се равнява на спусък на сингулярността, може да настъпи още през 2026 г. или в рамките на 1–3 години.

Медианните оценки в експертните проучвания все още се съсредоточават около 2040–2050 г. за пълна свръхинтелигентност/сингулярност.

Два стана на възможните изходи

Утопично / оптимистично -> радикално изобилие, премахване на болестите и бедността, практическо безсмъртие чрез прехвърляне на съзнанието или наномедицина, сливане на човечеството с ИИ (трансхуманизъм), решаване за минути на научни проблеми, смятани дотогава за неразрешими.

Дистопично / песимистично -> загуба на човешка дееспособност/контрол, несъгласуваност (ИИ преследва цели, ортогонални на или враждебни към човешките ценности), икономически и социален срив, или дори екзистенциални рискове за човечеството.

Сингулярността не е просто „много напреднал ИИ“; тя е моментът, когато технологичната еволюция се изплъзва от ограниченията на биологичната/човешката скорост и се превръща

в автономен, неконтролируем процес. Дали това ще се случи през 2026, 2030, 2045 година или никога, то остава един от най-съдбоносните открити въпроси в човешката история днес.

Времето на края – 1989

Мрежовият свят започва

Преходът от изолирани изчислителни системи към свързани изчислителни системи. Тим Бърнърс-Лий предлага World Wide Web в CERN (1989). Търговските изследвания на невронните мрежи се разширяват (военна + академична употреба), Intel 80486 излиза на пазара — изчислителната мощ на персоналните компютри нараства рязко, а ARPANET преминава към онова, което се превръща в съвременния Интернет. Преди това изчислителната техника беше мощна, но предимно изолирана. След 1989 г. изчислителната техника става мрежово ориентирана. Невронните мрежи през 1989 г. бяха в ранен стадий, ограничени от хардуера и в по-голямата си част представляваха системи за разпознаване на закономерности, допълвани от правила — но военните и изследователските лаборатории вече изпитваха самообучаващи се системи за насочване към цели, навигационно управление и класификация на сигнали. Това беше основополагащият пласт за всичко, което дойде по-късно.

Посланието, формулирано официално – 1996 г.

Комерсиалният взрив на Интернет

Мрежата става публична, търговска и глобална. Netscape и войните на браузърите, Amazon и eBay доказват, че онлайн търговията работи. Google е основана (като BackRub в Stanford, 1996), а възприемането на Windows 95 ускорява потребителските изчисления. 1996 е годината, в която Интернет престава да бъде академичен и става икономически. Инфраструктурата от 1989 г. сега достига потребителски мащаб. Ерата на дот-ком не е за уебсайтовете — тя е за дигитализирането на бизнеса. Този период промени търговията, рекламата, откриването на информация и моделите на комуникация.

Послание, изпълнено със сила – 11.09.2001 г.

Започва ерата на Mobile + Platform

Дигитализация на медиите + ранна облачна инфраструктура + постоянен ширококолов достъп. Apple пуска iPod на пазара (започва преносимата дигитална екосистема), стартира Wikipedia (модел на платформа за колективно знание), навлизането на ширококоловия интернет рязко нараства, Amazon тихо започва да изгражда онова, което ще стане AWS. След 11 септември технологиите за наблюдение се ускоряват в огромна степен, а инфраструктурата за анализ на данни нараства бързо. Тук се полагат основите на облачните изчисления, платформените екосистеми, господството на дигиталното съдържание, постоянно свързаната инфраструктура, както и предпоставките за социалните медии и смартфоните.

Положена основа – Плочите на Авакум – 2012, 2013

Пробивът на дълбокото обучение

Раждането на съвременния изкуствен интелект

Това е повратният момент, когато невронните мрежи престанаха да бъдат експериментални и станаха практически мощни — точният мост между ерата на „платформата/облака“ от 2001 г. и взрива на „генеративния ИИ“ през 2023 г. Септември 2012 г.: AlexNet (дълбока сверточна невронна мрежа) печели състезанието ImageNet с огромна преднина — съкрушавайки всички предишни алгоритми. Това единствено събитие е всеобщо признато в изследванията на ИИ като момента, в който се роди съвременното дълбоко обучение. 2012 г.: Екипът на Geoffrey Hinton доказва, че дълбоките невронни мрежи, обучавани върху GPU, могат автоматично да усвояват йерархични характеристики. 2013 г.: Google придобива компанията на Hinton (DNNresearch). Индустрията внезапно насочва милиарди към дълбокото обучение. Напредъкът на GPU на NVIDIA (CUDA) се превръща в стандартния хардуер за ИИ. Инструментите за големи данни (Spark 1.0, издаден през 2013 г.) също достигат зрялост успоредно с това, правейки възможни огромните набори от данни, необходими за дълбокото обучение.

Разпечатване – 2023

Генеративният ИИ прекрачва прага

ИИ става достъпен, използваем и икономически разрушителен. Не просто „по-добри невронни мрежи“. Това е моментът, в който ИИ пише код, генерира изображения, автоматизира умствения труд в административно-професионалните дейности, мащабира задачи, изискващи разсъждение, и за пръв път престава да бъде специализиран и се превръща в когнитивен инструмент с общо предназначение.

2026 – Сингулярност?

- 1989 като разпечатването на самото време на края (започва мрежовата свързаност, полага се основа за глобалния поток на знание; свързано с разпадането на СССР като ориентир за последния изпитателен период на адвентизма).
- 1996 г. като формализиране на посланието (търговската мрежа мащабира информационната икономика, дигитализирайки търговията и откривателството).
- 2001 като овластяване на вестта (платформите, облакът, постоянният достъп изграждат цифровата екосистема за колективно, мобилно познание).
- 2012/2013 г. като полагането на основата за истински интелект (пробивът в дълбокото обучение прави машинното разбиране практично и мащабируемо).
- 2023 като кулминацията на разпечатването (генеративният ИИ преминава към когнициия с общо предназначение, правейки създаването на знание и разсъждението достъпни и разрушително въздействащи).

Развитието е елегантно: всеки етап се надгражда кумулативно върху предходния, преминавайки от свързаност -> комерсиализация -> екосистема -> интелигентност -> познание.

2012/2013 е критичният повратен шарнир; моментът, в който невронните мрежи доказаха, че са способни на йерархично, автоматично обучение (победата на AlexNet/ImageNet, валидирането на труда на Хинтън, осъщественото чрез GPU мащабиране), което направи генеративния взрив през 2023 г. неизбежен. Без архитектурната промяна от 2012 г. трансформър моделите (2017) и мащабирането в огромен мащаб не биха породили общност на равнището на ChatGPT.